

Nr 23.

Av herr **von Sneidern**, om *höjt anslag till förekommande och hämmande av tuberkelsjukdomar hos nötkreaturen.*

Under punkt 45 i statsverkspropositionen nionde huvudtiteln hemställes om ett extra förslagsanslag av 120,000 kronor för budgetåret 1927—1928 till förekommande och hämmande av tuberkelsjukdomar hos nötkreaturen.

I den motion, som väcktes vid 1926 års riksdag, nr 75 i andra kammaren, om höjande av det då till samma belopp föreslagna anslaget till 150,000 kronor, har utförligt behandlats frågans förhistoria.

»I skrivelse den 23 september 1926 har lantbruksstyrelsen gjort framställning rörande anslagsbehovet för budgetåret 1927—1928 för ifrågasvarande ändamål», säges det i årets statsverksproposition, »och därvid till en början hänvisat till en tablå över tuberkulinundersökningarnas omfattning och resultat.» »Av tabellen framginge bland annat, att antalet med tuberkulin omprövade kreatursbesättningar även under år 1925 vore lägre än år 1922, efter vars utgång Kungl. Maj:ts kungörelse den 8 december 1922 (nr 570) tillämpades med dess inskränkningar i djurägares rätt till undersökning med tuberkulin på statens bekostnad».

Av de siffror, som lantbruksstyrelsen anför och som finnas intagna under nämnda punkt i statsverkspropositionen, framgår otvetydigt den fara, som föreligger för återgång i det sedan 1898 med statsmedel bedrivna arbetet för bekämpande av tuberkelsjukdomar hos nötkreaturen.

Under budgetåret 1925—1926 visade sig det beviljade anslaget även för lågt, varför det överskreds med i det närmaste 3,700 kronor. Sedan lantbruksstyrelsen omnämnt de skrivelser, som ingått från hushållningssällskapens år 1924 församlade ombud, från Älvsborgs läns norra hushållningssällskap, från Blekinge läns hushållningssällskap och den förutnämnda motionen under 1926 års riksdag samt Södermanlands läns hushållningssällskaps utlåtande den 29 oktober 1924 över förslag till bestämmelser till förebyggande av nötkreaturstuberkulosens spridning till trakter, där sjukdomen icke alls eller endast i ringa grad vore gängse, hemställer lantbruksstyrelsen, att Kungl. Maj:t ville föreslå riksdagen att till förekommande och hämmande av tuberkelsjukdomar hos nötkreaturen anvisa för budgetåret 1927—1928 ett extra förslagsanslag av 150,000 kronor, varjämte lantbruksstyrelsen framlägger förslag till dessa medels användande, varigenom utsträckt rätt till undersökning av nötkreatur med tuberkulin på statens bekostnad skulle ske. Denna fråga står visserligen i nära samband med den anmodan, som förre chefen för kungl. jordbruksdeparte-

mentet gav lantbruksstyrelsen, att till Kungl. Maj:t inkomma med förslag rörande frågan om förhindrande av försäljning av tuberkulösa nötkreatur såsom livdjur, men är av mycket större räckvidd och betydelse för så väl folkhälsan som kreatursstammens skyddande, varför dessa frågor icke behöva upptagas i ett sammanhang.

Då nu den svenska nötkreatursstammen genom mul- och klövsjukans härjningar i så oroväckande grad reducerats, torde det vara en för hela landet ytterst viktig sparsamhetsåtgärd att i görligaste mån skydda den kvarvarande kreatursstammen genom åtgärder vidtagna mot andra smittosamma sjukdomar, främst då givetvis mot den, som för vår folkhälsa därjämte medför så allvarliga vådor som tuberkulosen.

I anledning härav får jag vördsamt hemställa, att riksdagen ville besluta

att för användande i enlighet med lantbruksstyrelsens förslag till förekommande och hämmande av tuberkel-sjukdomar hos nötkreaturen anvisa för budgetåret 1927—1928 ett extra förslagsanslag av 150,000 kronor.

Stockholm den 17 januari 1927.

Axel von Sneidern.